

Parlamente įamžintas J. Antalo, V. Branto, K. Adenauerio bei A. Poltkovskajos atminimas

Sausio 14 d. EP biuras naujuosius Parlamento pastatus Liuksemburgo aikštėje Briuselyje nutarė pavadinti pirmojo pokomunistinės Vengrijos ministro pirmininko Jožefo Antalo (József Antall) bei buvusio Vokietijos kanclerio Vilio Branto (Willy Brandt) vardais. Taip pat įamžintas kito Vokietijos kanclerio Konrado Adenauerio bei 2006 m. nužudytosios Rusijos žurnalistės Anos Poltkovskajos atminimas.

A. Poltkovskajos vardu pavadinta Europos Parlamento spaudos konferencijų salė, o naujuosius EP pastatus jungiantis tiltas nuo šiol vadinsis Konrado Adenauerio vardu.

Po ES plėtros išaugus erdvės poreikiui, naujuose Józef Antall ir Willy Brandt vardais pavadintuose Parlamento pastatuose kuriasi nauji parlamentarų biurai ir posėdžių salės. Šalia Liuksemburgo aikštės duris atvėrė ir naujasis EP lankytojų centras.

Vengrijos demokratas J. Antall (1932-1993 m.)

József Antall – vienas iš Europos susivienijimo ir kovos už demokratiją simbolių. Jaunasis demokratas aktyviai rėmė 1956 m. Vengrijos sukilimą, o devintojo dešimtmečio pabaigoje suvaidino svarbų vaidmenį derybose su Vengrijos komunistine vadovybe.

1990 m. József Antall pirmasis paragina nutraukti Varšuvos sutarties organizacijos veiklą. Tais pačiais metais surengus pirmuosius laisvus rinkimus po 1945 m., József Antall tampa ministru pirmininku. J. Antall užimant premjero pareigas Vengrija žengė svarbius žingsnius narystės ES ir NATO link.

Nobelio premijos laureatas W. Brandt (1913-1992 m.)

Ernst Karl Frahm nuo mažens domėjosi politika. Žurnalisto kelią pasirinkęs vaikas 1930 m. tapo Socialdemokratų partijos nariu. Į valdžią atėjus Hitleriui jis dirbo pogrindyje. 1934 m. būsimasis kancleris buvo priverstas emigruoti į Norvegiją, po kelių metų jam suteikusią pilietybę, taip pat gyveno Švedijoje.

Ernst Karl Frahm pasirinko Willy Brandt slapyvardį. 1945 m. jis grįžo į Vokietiją – rašė straipsnius apie Niurnbergo tribunolo veiklą bei dirbo spaudos atašė Norvegijos ambasadoje. 1949 m. W. Brandt išrenkamas į Bundestagą, 1957–1966 m. užima vakarų Berlyno mero pareigas. Vėliau jis tampa koalicinės vyriausybės užsienio reikalų ministru, o 1969–1974 m. – pirmuoju Socialdemokratų partijai priklausančiu kancleriu pokario Vokietijoje.

1971 m. W. Brandt už „Ostpolitik“ – dialogo diplomatiją, skirtą kalbėtis su Rytų Europos

režimais – paskirta Nobelio taikos premija. 1979 m. Willy Brandt tampa pirmąkart tiesiogiai rinkto Europos Parlamento nariu.

Vokietijos demokratijos tėvas K. Adenauer (1876-1967 m.)

Konradas Adenaueris, 1949–1963 m. užėmęs pirmojo Vokietijos Federacinės Respublikos kanclerio pareigas, siejamas ne tik su precedento neturinčiu ekonomikos pakilimu (vok. „Wirtschaftswunder“). Ši svarbi pokarinės Vokietijos figūra padėjo vokiškosios demokratijos pagrindus, būsimosios ES įkūrimu ir stipriais saitais su JAV ir Prancūzija sujungęs savo šalį su Vakarų pasauliu.

Konrado Adenauerio vardu Briuselyje pavadintas Willy Brandt ir József Antall pastatus tarpusavyje ir su senaisiais EP pastatais jungiantis tiltas. Svarbu paminėti, kad 1998 m. šiuo vardu pavadintas ir vienas iš Parlamento administracinių pastatų Liuksemburge.

Nepatogi tiesa iš žurnalistės lūpų: A. Politkovskaja (1958-2006 m.)

Ana Politkovskaja pagarsėjo tirdama nuolatinius žmogaus teisių pažeidimus bei kankinimus Čečėnijoje. Kelias knygas apie Čečėnijos karus ir Putino režimą išleidusi žurnalistė šnekėjo apie Rusiją, kurioje įsigali diktatūra ir paminamos pilietinės laisvės.

Žurnalistei ne kartą grasinta, bandyta susidoroti ir nuuodyti. 2006-ųjų spalio 7 d. ji nušauta namo Maskvoje, kuriame gyveno, lifte. A. Politkovskajos vardas buvo įrašytas tarp pretendentų gauti 2007 m. EP Sacharovo premiją už minties laivę. Siekiant įamžinti žurnalistės atminimą, jos vardu pavadinta Europos Parlamento spaudos konferencijų salė.